

סימני הסדר

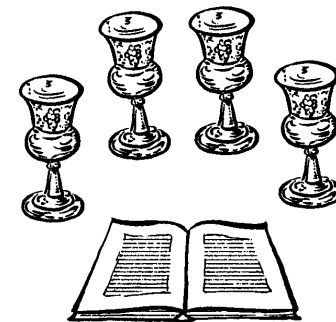

קדש. ורחץ. ברפם. יחץ.

מגיד. רחצה. מוציא. מצה.

מרור. כורבן. שלחן עורבן. צפון.

ברך. חלל. נרצה.

קדש

מוזגים כוס ראשונה ומקדשים עליה.

סדר הקדוש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי
הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל עם,

ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו. ותתן לנו, יי אלהינו

באהבה מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון את יום חג

המצות הזה זמן חרותנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים.

כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים, ומועדי קדשך

בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך אתה יי,

מקדש ישראל והזמנים.

שותים את הכוס בהסבה על צד שמאל.

כַּרְפֵּס

טובלים ירק
במי מלח, ומברכים:

ברוך אתה

יי אלהינו

מלך העולם בורא

פרי האדמה.

וּרְחֵץ

נוטלים ידים
ולא מברכים:

"על נטילת ידים".

מִגִּיד

אוֹמְרִים אֶת הַהֲגָדָה.

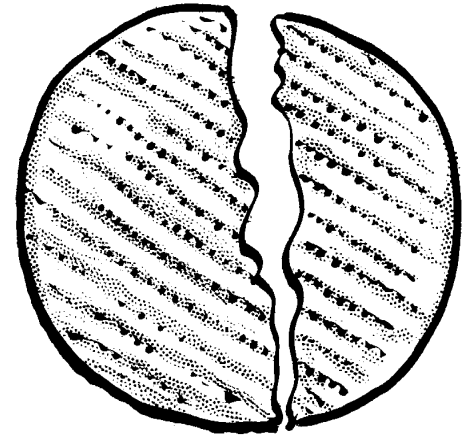

יַחַץ

חוֹצִים אֶת הַמִּצָּה
הָאֲמִצָּעִית לְשְׁנַיִם.

אֶת הַחֶלֶק
הַגָּדוֹל

שׁוֹמְרִים לְאַפִּיקוֹמָן.

ייתי ויכול-

יבוא ויאכל.

כל דצריך-

כל מי שצריך.

ייתי ויפסח-

יבוא ויעשה אתנו את חג הפסח.

השתא הכא-

השנה פה בגלות.

הא לחמא עניא-

זהו הלחם של עניים.

די אכלו אבהתנא-

שאכלו אבותינו.

בארעא דמצרים-

בארץ מצרים.

כל דכפין -

כל מי שרעב.

מוזגים כוס שנייה
מארבע כוסות.

לשנה הבאה בארץ
דישראל-

בשנה הבאה בארץ ישראל.

השתא עבדי-

השנה אנחנו עבדים.

לשנה הבאה בני חורין-

בשנה הבאה
נהיה בני חורין.

עֲבָדִים הֵינּוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם, וַיֹּצִיאֲנֵנוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעֵ נְטוּיָה.

הַמִּצְרַיִם הַרְשָׁעִים הֶעֱבִידוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּעֲבֹדַת פָּרָךְ.

הֵם הִכְרִיחוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת בְּנִינִים
כְּבָדִים מְאֹד עַל אֲדָמָה רַכָּה, וְכָךְ, אַחֲרֵי
שֶׁעָבְדוּ קִשָּׁה כֹּל הַיּוֹם וּבָנוּ בְּנִיין גְּבוּהָ-
בְּמִשְׁךְ הַלַּיְלָה שֶׁקַּע הַבְּנִיין בְּאֲדָמָה, אוֹ

שֶׁהִתְמוּטְט וְנִהָרַס לְגִמְרֵי וּלְמַחֲרַת
הִכְרִיחוּ אוֹתָם לִבְנוֹת שׁוֹב אֶת הַבְּנִיין, וְשׁוֹב
שֶׁקַּע הַבְּנִיין בְּאֲדָמָה אוֹ הִתְמוּטְט. כֹּךְ עָבְדוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבֹדָה קִשָּׁה כֹּל יוֹם לְלֹא סוּף.

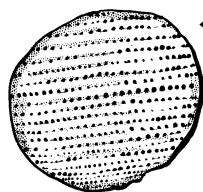
מֵה נְשַׁתְּנָה הַלַּיְלָה

הַזֶּה מִכָּל הַלַּיְלֹת:

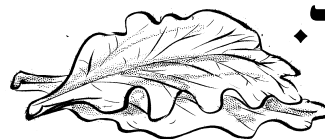
שֶׁבְּכָל הַלַּיְלֹת אָנוּ אוֹכְלִין

חֲמִיץ וּמַצָּה, הַלַּיְלָה הַזֶּה כְּלוֹ מַצָּה.

שֶׁבְּכָל הַלַּיְלֹת אָנוּ אוֹכְלִין

שָׂאֵר יִרְקוֹת, הַלַּיְלָה הַזֶּה מְרוֹר.

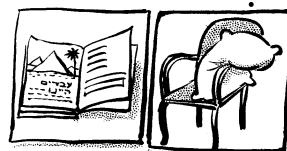

שֶׁבְּכָל הַלַּיְלֹת אֵין אָנוּ מְטַבִּילִין אֶפְיֵלוֹ פְּעַם

אַחַת, הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְּעָמִים.

שֶׁבְּכָל הַלַּיְלֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין וּבֵין

מְסֻבִּין, הַלַּיְלָה הַזֶּה כְּלָנוּ מְסֻבִּין.

וְאֵפֶלֶוּ כִּלְנוּ חֲכָמִים,

כִּלְנוּ נְבוֹנִים,

כִּלְנוּ זִקְנִים, כִּלְנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה,

מִצְוָה עָלֵינוּ

לְסַפֵּר בִּיציאת

מִצְרָיִם.

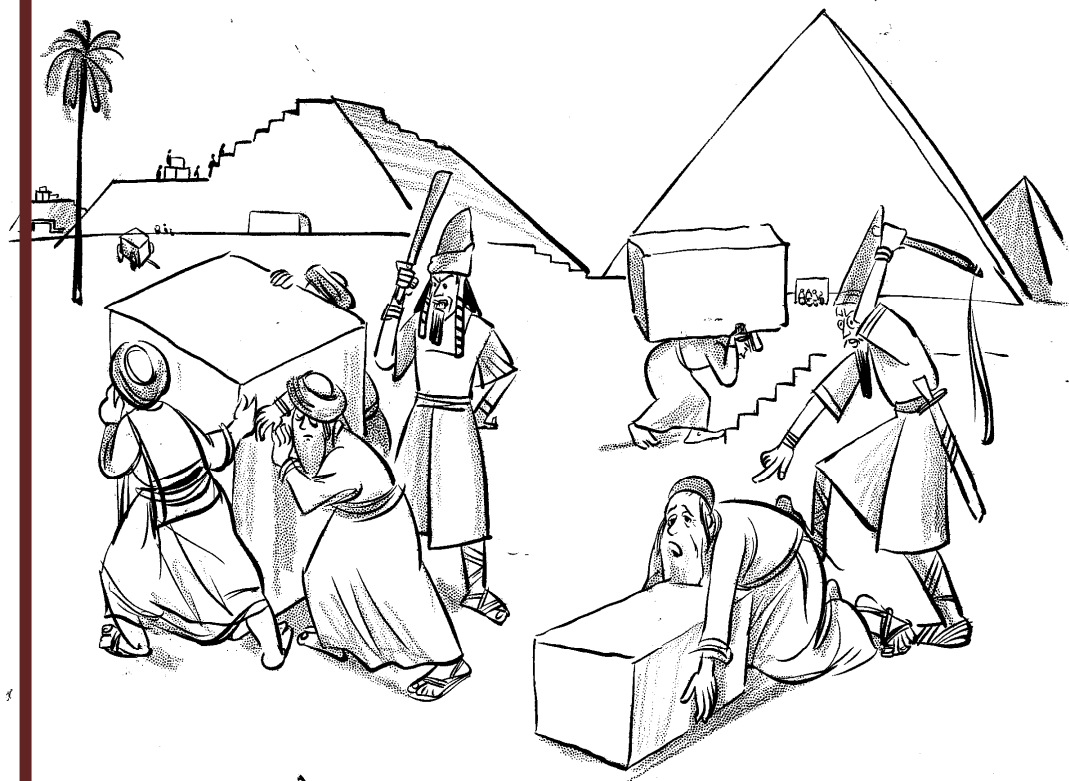
וְכָל הַמְרַבֶּה לְסַפֵּר

בִּיציאת מִצְרָיִם, הֵרִי זֶה מְשַׁבֵּחַ.

וְאֵלֹוּ לֹא הוֹצִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת

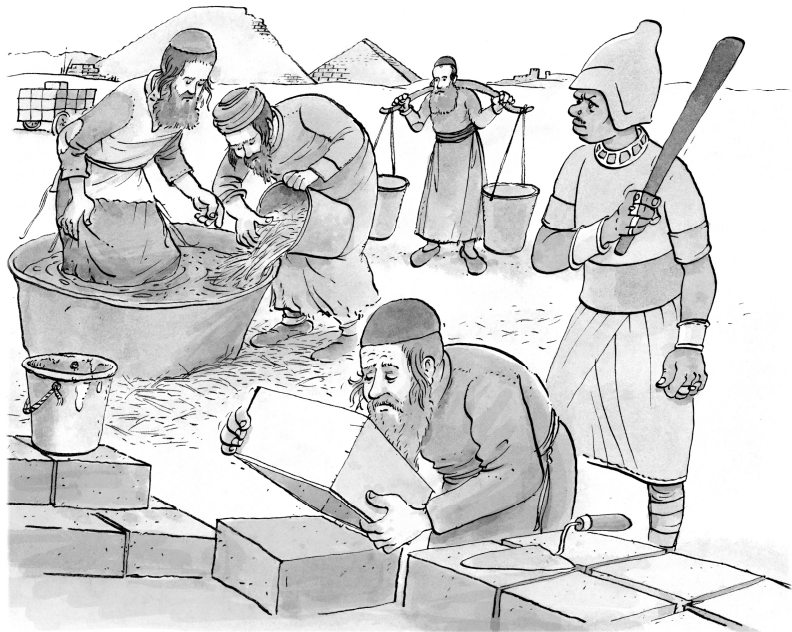
אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרָיִם, הֵרִי אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ

מִשְׁעֶבְדִים הֵיינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם.

וְהִיא שְׁעֵמֶדָה

לְאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ, שְׁלֵא אֶחָד בְּלִבָּד
עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, אֲלֵא שְׁבָכָל
דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ,
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִצִּילֵנוּ מִיָּדָם.

מֵעֵשָׂה בְּרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי

יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי
עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן, שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין
בְּבֵנֵי בֵּרֶק, וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת
מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה. עַד שֶׁבָּאוּ
תַּלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם: רַבּוֹתֵינוּ,
הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל
שִׁחְרִית.

במכת ערוב באו חיות טורפות כמו אריות ודובים והסתובבו ברחובות מצרים. המצרים המבוהלים ברחו לתוך הבתים ונעלו את הדלת וכך חשבו להנצל מהחיות הטורפות.

אבל ה' קרא לחיה שנקראת "סילונית" שיש לה ידים ארוכות מאד, והיא היתה מכניסה את הידים הארוכות דרך הגג ופותחת את הדלת לחיות הטורפות, וכך הראה ה' למצרים שהוא שולט בארץ ואי אפשר לברוח ממנו.

אֵלֹהֵי עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עַל הַמְצָרִים בְּמִצְרַיִם,
וְאֵלֹהֵי הַיָּם:

דָּם עֲפַרְדֵּי. כְּנִים.

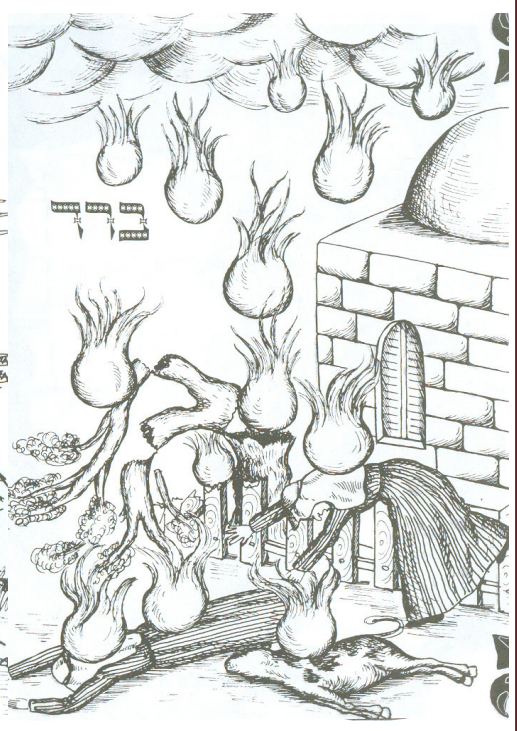
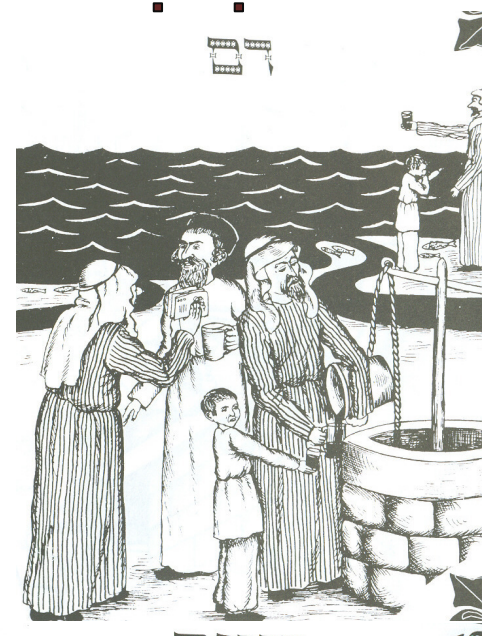
עָרוֹב. דְּבַר. שְׁחִין.

בָּרָד. אַרְבֶּה. חֲשָׁךְ.

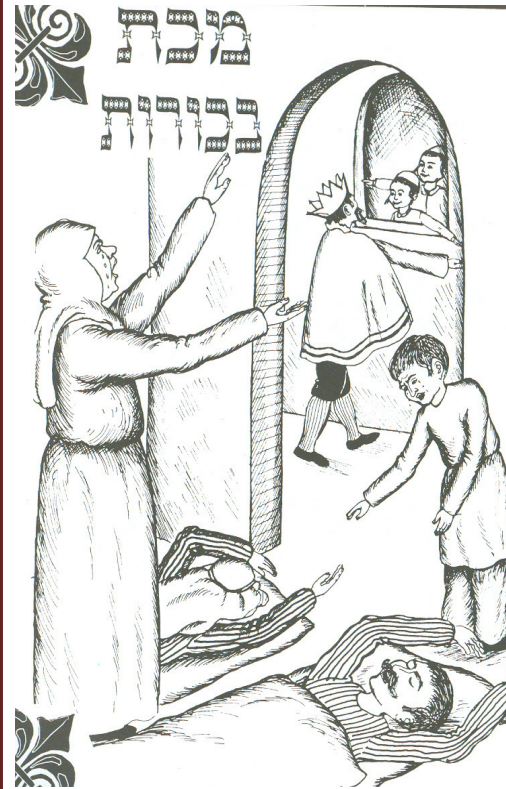
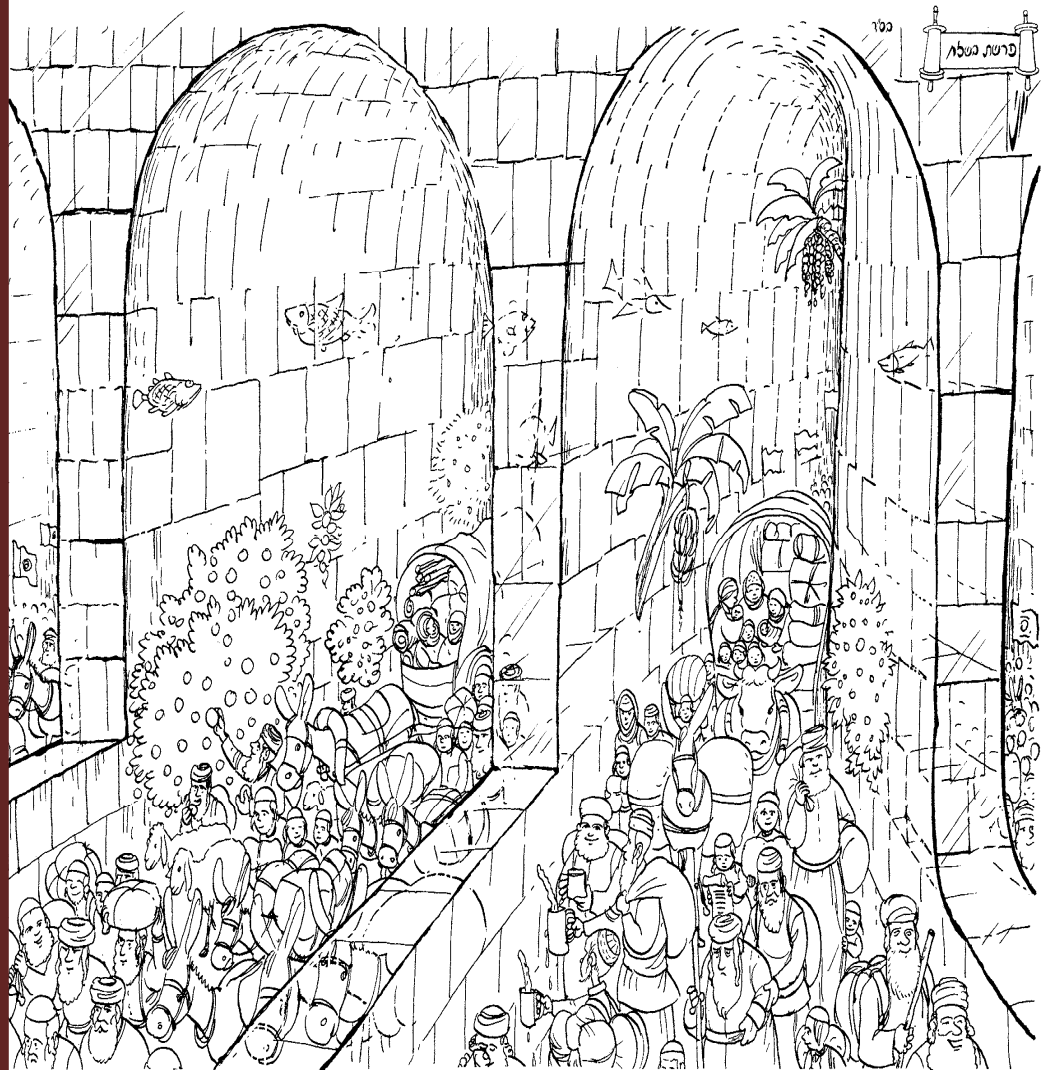
מִכַּת בְּכוֹרוֹת:

עֶשֶׂר הַמַּכּוֹת

קריעת ים סוף

רבי יהודה היה נותן בהם סימנים:

דַּע"ד. עַד"ש.
בַּאח"ב.

כִּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ:

אֱלֹהֵי הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם

דֵּינוּ: וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים,

אֱלֹהֵי עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים,

דֵּינוּ: וְלֹא עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם,

אֱלֹהֵי עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם,

דֵּינוּ: וְלֹא הָרַג בְּכוֹרֵיהֶם,

אֱלֹהֵי הָרַג בְּכוֹרֵיהֶם,

דֵּינוּ: וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מַמּוֹנָם,

אֱלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת מַמּוֹנָם,

דֵּינוּ: וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם,

אֱלֹהֵי קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם,

וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחַרְבָּה,

דֵּינוּ:

אֱלֹהֵי הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחַרְבָּה,

דֵּינוּ: וְלֹא שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ,

אֱלֹהֵי שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ,

וְלֹא סִפַּק צָרֵינוּ בַּמַּדְבָּר

דֵּינוּ: אַרְבָּעִים שָׁנָה,

אֱלֹהֵי סִפַּק צָרֵינוּ בַּמַּדְבָּר אַרְבָּעִים

שָׁנָה,

דֵּינוּ: וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן,

אֱלֹהֵי הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן,

דֵּינוּ: וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת,

אֱלֹהֵי נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת,

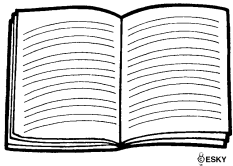
דֵּינוּ: וְלֹא קִרְבָּנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי,

אֱלֹהֵי קִרְבָּנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי,

דֵּינוּ: וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה,

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר:

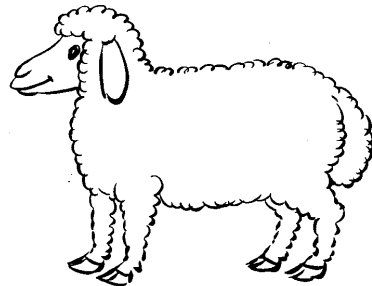
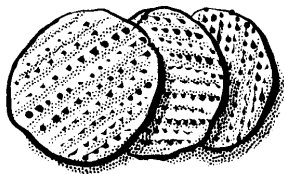
כָּל שְׂלֵא אָמַר שְׁלֵשָׁה דְּבָרִים
אֵלּוּ בַּפִּסְתָּ, לֹא יֵצֵא יְדֵי חוּבְתוֹ.

וְאֵלּוּ הֵינּוּ:

פִּסְתָּ. מִצָּה.

וּמְרוֹר.

אֵלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה,
וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,

דֵּינֵנוּ:

אֵלּוּ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
וְלֹא בָּנָה לָנוּ אֶת בֵּית
הַבְּחִירָה,

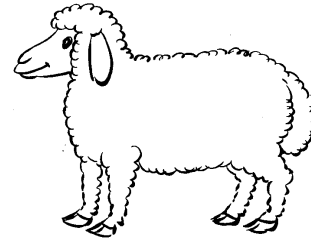
דֵּינֵנוּ:

ה' ציוה על בני ישראל למרוח מהדם של קרבן פסח על המשקוף של הבית, כדי שיראה את הדם וידלג על הבית במכת בכורות.
שאלה: האם ה' לא יודע היכן גרים בני ישראל שצריך לעשות לו סימן על המשקוף?

תשובה: ה' יודע היכן גר יהודי והיכן גר מצרי, אלא שה' רצה לתת להם מצוה כדי שבזכותה יצאו ממצרים.

פֶּסַח

שָׁהִיו אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזֶמַן שְׁבִית

הַמִּקְדָּשׁ הִיָּה קָיָם, עַל שׁוֹם מָה?

עַל שׁוֹם שְׁפַסַּח הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל

בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם,

שֶׁנֶּאֱמַר: וַאֲמַרְתֶּם זִבַּח פֶּסַח הוּא לֵיי,

אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּמִצְרַיִם, בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם, וְאֶת

בְּתֵינוּ הִצִּיל. וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

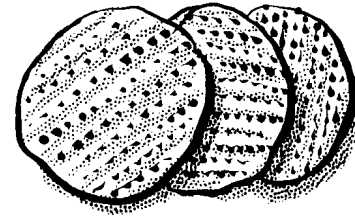

מָרוֹר

זֶה שְׂאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה?

עַל שׁוֹם שְׁמָרוֹר הַמְצָרִים אֶת חַיֵּי
אֲבוֹתֵינוּ בַּמְצָרִים,

שְׁנֵאֵמַר: וַיִּמְרָרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה
קָשָׁה, בְּחֶמֶר וּבִלְבָנִים, וּבְכָל עַבְדָּה
בְּשָׂדֵה, אֶת כָּל עַבְדָּתֶם אֲשֶׁר עָבְדוּ
בָהֶם בְּפָרֶךְ.

מַצָּה

זו שְׂאֵנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה?

עַל שׁוֹם שְׁלֵא הַסְּפִיק בְּצֶקֶם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ
לְהַחְמִיץ, עַד שְׁנִגְלָה עֲלֵיהֶם מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּגְאֹלָם,
שְׁנֵאֵמַר: וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוּצִיאוּ
מִמְצָרִים עֲגַת מַצוֹת, כִּי לֹא חָמֵץ. כִּי
גֵרְשׁוּ מִמְצָרִים, וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה,
וְגַם יָצְדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ,

הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

שׁוֹתִים אֶת
הַכּוֹס הַשְּׁנִיָּה
בְּהַסְבָּה
עַל יַד
שְׂמֵאל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

אֲשֶׁר גָּאֵלְנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם,

וְהַגִּיעַנוּ הַלֵּילָה הַזֶּה לֶאֱכֹל בּוֹ מִצֶּה

וּמְרוֹר. כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

יִגִּיעַנוּ לְמוֹעֲדִים וְלְרַגְלִים אַחֲרַיִם הַבָּאִים

לְקַרְאֵתְנוּ לְשָׁלוֹם, שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עִירְךָ

וְשָׂשִׁים בְּעִבּוּדְתְךָ, וְנֹאכֵל שָׂם מִן

הַזִּבְחִים וּמִן הַפְּסָחִים, אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל

קִיר מִזְבִּיחְךָ לְרָצוֹן, וְנוֹדָה לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ

עַל גְּאֻלְתֵּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ בְּרוּךְ אַתָּה

יְיָ גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

מוציא מצה

מברכים:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך
העולם, המוציא לחם מן הארץ:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך
העולם, אשר קדשנו במצותיו,
וצונו על אכילת מצה:

אוכלים את המצה בהסבה על צד שמאל.

רחצה

נוטלים ידיים ומברכים:

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו, וצונו על
נטילת ידיים.

כּוֹרֵךְ

שָׁמַיִם מְרוֹר בֵּין

שְׁתֵּי מִצּוֹת, וְאוֹכְלִים בְּיַחַד בְּהִסָּבָה עַל

צֵד שְׂמַאל.

מְרוֹר

טוֹבְלִים מְרוֹר

בְּחֲרוּסָת, וּמְבַרְכִים:

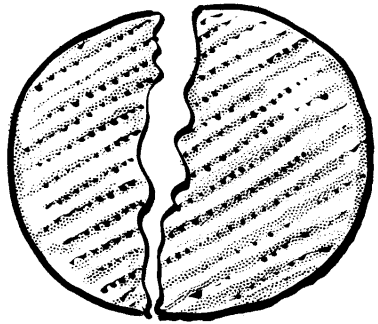

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל

אֲכִילַת מְרוֹר:

צָפוֹן

אוֹכְלִים אֶת הָאֶפִיקוֹמֵן.

שֶׁלַחַן עוֹרֵךְ

אוֹכְלִים סְעוּדָה לְכְבוֹד הַחֵג.

בְּרַךְ

שׁוֹתִים כּוֹס

שְׁלִישִׁית

מְאַרְבַּע

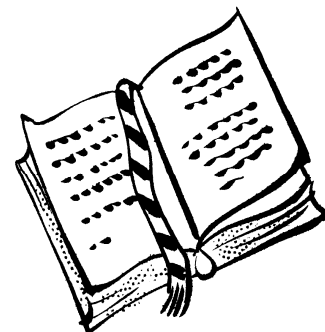
כּוֹסוֹת.

וּמְבָרְכִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

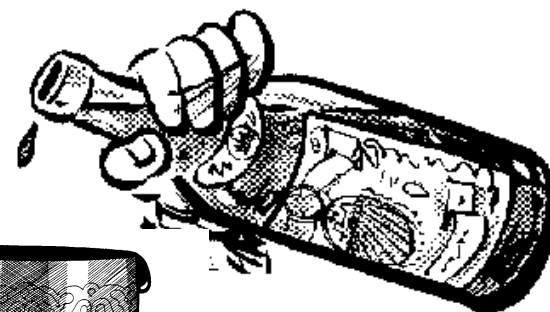
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

שׁוֹתִים אֶת הַכּוֹס בְּהִסָּבָה עַל צַד שְׂמָאל.

בְּרַךְ

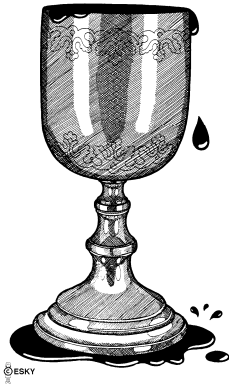
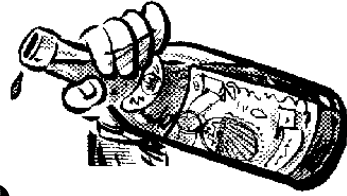
מוֹזְגִים כּוֹס שְׁלִישִׁית,

וּמְבָרְכִים

בְּרִבַּת הַמְּזוֹן.

מוזגים כוס רביעית

ומוזגים כוס

גדולה

לאליהו הנביא

שפך חמתך אל

הגזים אשר לא

ידעוך, ועל

ממלכות, אשר

בשםך לא קראו. כי

אכל את יעקב, ואת

גוהו השמו. שפך

עליהם זעמך וחרון

אפך ישיגם. תרדף

באף ותשמידם

מתחת שמי יי.

פותחים את

הדלת ואומרים:

מְבַרְכִים:

בְּרוּךְ אַתָּה

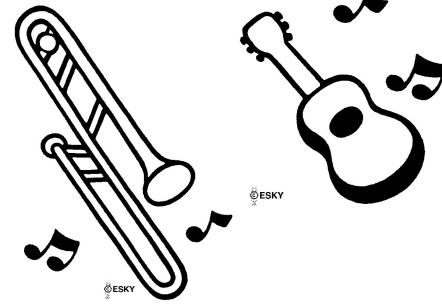
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

בוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן.

שׁוֹתִים אֶת הַכּוֹס הַרְבִּיעִית בְּהַסְבָּה עַל
צֵד שְׂמַאל

וּמְבַרְכִים בְּרֻכָּה אַחֲרוֹנָה עַל הַיַּיִן.

הַלֵּל

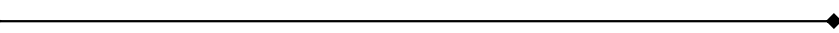
אוֹמְרִים אֶת הַהֵלֵל:

הוֹדוּ לַיְי' כִּי טוֹב

יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל

יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֲהָרֹן

יֹאמְרוּ נָא יְרֵאֵי יְי'

אֲנֵנּוּ, יְי', הוֹשִׁיעָה נָּא:

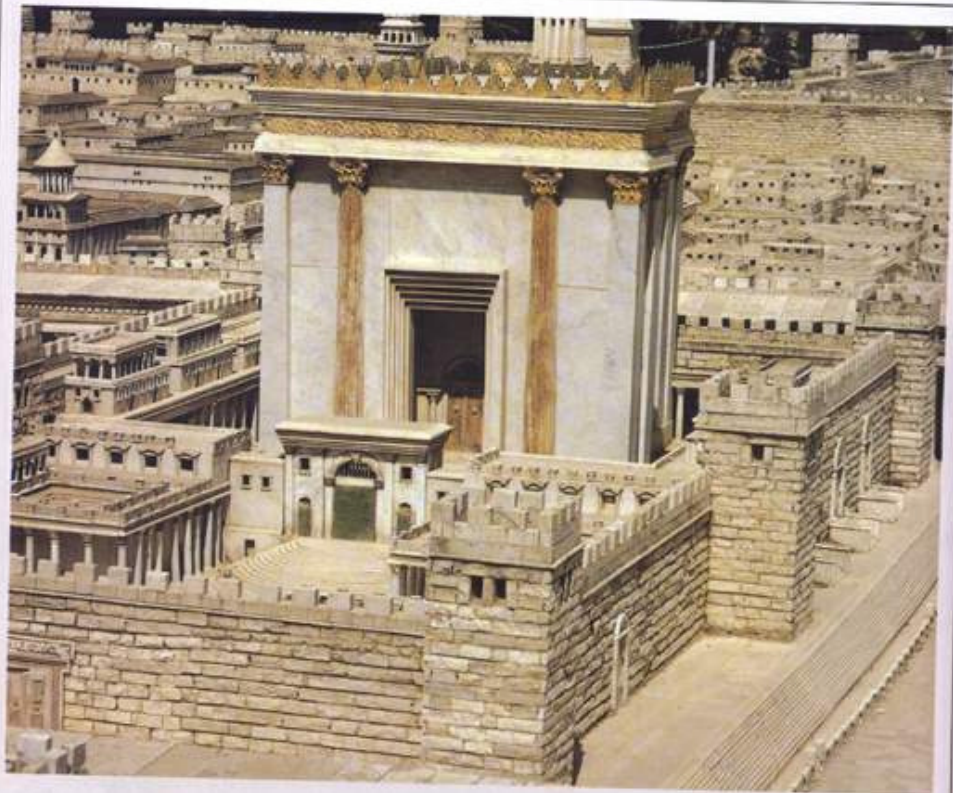
אֲנֵנּוּ, יְי', הוֹשִׁיעָה נָּא:

אֲנֵנּוּ, יְי', הַצְּלִיחָה נָּא:

אֲנֵנּוּ, יְי', הַצְּלִיחָה נָּא:

אומרים שלוש פעמים:

לשנה הבאה בירושלים.

נרצה

כל המצוות שקיימנו נתקבלו ברצון
לפני ה'

חםל סדור פסח כהלכתו,
ככל משפטו וחקתו, באשר
זכינו לסדר אותו, כן נזכה
לעשותו.

נְרֻצָּה

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ? אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ: אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

שְׁנַיִם, מִי יוֹדֵעַ? שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁנַיִם לוחות
הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

שְׁלוֹשָׁה, מִי יוֹדֵעַ? שְׁלוֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁלוֹשָׁה
אָבוֹת, שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

אַרְבַּע, מִי יוֹדֵעַ? אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ: אַרְבַּע
אִמָּהוֹת, שְׁלוֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית,
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

חֲמִשָּׁה, מִי יוֹדֵעַ? חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: חֲמִשָּׁה
חֲמִשִּׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אִמָּהוֹת, שְׁלוֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַיִם
לוחות הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

נְרֻצָּה

שֵׁשָׁה, מִי יוֹדֵעַ? שֵׁשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: שֵׁשָׁה סְדְרֵי
מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אִמָּהוֹת,
שְׁלוֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

שִׁבְעָה, מִי יוֹדֵעַ? שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שִׁבְעָה יְמֵי
שַׁבָּתָא, שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי תוֹרָה,
אַרְבַּע אִמָּהוֹת, שְׁלוֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַיִם לוחות
הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

שְׁמוֹנָה, מִי יוֹדֵעַ? שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנָה יְמֵי
מִלָּה, שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבָּתָא, שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אִמָּהוֹת, שְׁלוֹשָׁה
אָבוֹת, שְׁנַיִם לוחות הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

תְּשַׁעָה, מִי יוֹדֵעַ? תְּשַׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: תְּשַׁעָה
יְרַחֵי לִדָּה, שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבָּתָא,
שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁי

תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

עשרה, מי יודע? עשרה אני יודע: עשרה דברי, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חמשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

אחד עשר, מי יודע? אחד עשר אני יודע: אחד עשר כוכביא, עשרה דברי, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חמשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שנים עשר, מי יודע? שנים עשר אני יודע: שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דברי, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חמשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

שלושה עשר, מי יודע? שלושה עשר אני יודע: שלושה עשר מדיא, שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דברי, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חמשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

